

D E C I Z I E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Dumitru Visternicean, Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Socolovschi Andrei împotriva Primăriei satului Mîndrești, raionul Telenești și Gimnaziului „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești, intervenient accesoriu Consiliul local Mîndrești, raionul Telenești, cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă și a coeficientului de inflație, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești și menținută hotărârea Judecătoriei Telenești din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 23 iulie 2015, Socolovschi Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Mîndrești, raionul Telenești și Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești (în prezent Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” în baza deciziei Consiliului raional Telenești nr. 3/7 din 04 august 2016 „Cu privire la reorganizarea Liceelor Teoretice din satele Mîndrești și Negureni”), cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă și a coeficientului de inflație, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 iulie 2003 a suportat un accident de muncă ca urmare a executării ordinului directorului Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, instituție unde era angajat. În rezultatul accidentului i-au fost cauzate grave traumatisme, fiind apreciat cu XXXXX.

Menționează Socolovschi Andrei că a suportat un șir de investigații chirurgicale și până în prezent necesită asistență permanentă de îngrijire din partea unei terțe

persoane.

Susține reclamantul că s-a adresat atât Primăriei sat. Mîndrești, cât și Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” cu cerere privind achitarea drepturilor bănești, însă la 31 iulie 2007 Primăria sat. Mîndrești a depus cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea actului privind accidentul de muncă din 04 martie 2005 și a procesului-verbal nr. 1 din 09 septembrie 2005 cu privire la accidentul de muncă, deși cunoștea cu certitudine că a fost un accident de muncă. Astfel, prin hotărârea Judecătorei Sîngerei din 22 noiembrie 2012, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2013, acțiunea Primăriei sat. Mîndrești a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră Socolovschi Andrei că intenționat a fost lăsat fără careva surse de existență și ajutor, mai mult, i s-au cauzat cheltuieli suplimentare, precum și prejudiciu moral.

Solicită reclamantul încasarea din contul Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” a sumei în mărime de 91 418 lei cu titlu de indemnizație unică în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor legate de investițiile medicale suportate pe perioada anilor 2003-2005 privind restabilirea sănătății, fiindu-i adus un prejudiciu material în sumă de 9000 lei, a coeficientului de inflație pentru anii 2005-2014 la suma indemnizației unice în mărime de 62 829 lei, a sumei în mărime de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată pentru ambele acțiuni în mărime de 10 000 lei.

Prin încheierea Judecătorei Telenești din 12 noiembrie 2015, a fost atras în proces Consiliul local Mîndrești în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 01 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” din sat. Mîndrești, r-l Telenești în beneficiul lui Socolovschi Andrei suma de 91 418 lei cu titlu de indemnizație unică în legătură cu pierderea capacității de muncă, suma de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 634,75 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” și menținută hotărârea Judecătorei Telenești din 01 aprilie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, a fost admis recursul declarat de Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir”, casată decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016 și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” și menținută hotărârea Judecătorei Telenești din 01 aprilie 2016.

La 05 ianuarie 2018, Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 și hotărârii Judecătorei Telenești din 01 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că acțiunea a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani, or, accidentul de muncă a avut loc la 21

iulie 2003, pe când cererea prealabilă a fost depusă abia la 09 februarie 2015.

Indică Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că la momentul producerii accidentului de muncă, toate instituțiile de învățământ, inclusiv și Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir”, erau finanțate din bugetul administrației publice locale și nu dispuneau de surse financiare proprii. Prin urmare, responsabilă de achitarea indemnizației unice în legătură cu pierderea capacității de muncă a reclamantului-intimat Socolovschi Andrei este Primăria sat. Mîndrești, r-l Teleneshti. Iar faptul că la moment gimnaziul deja dispune de surse financiare, nu denotă că acestea pot fi folosite în scopul achitării unor indemnizații din perioadele precedente alocării surselor date. În consecință, instanțele de judecată impun gimnaziul să acționeze contrar Regulamentului privind finanțarea în bază de cost standard per elev a instituțiilor de învățământ primar și secundar general din subordinea autorităților publice locale de nivelul al doilea, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 868 din 08 octombrie 2014, potrivit căruia sursele financiare alocate au destinații strict prevăzute. Respectiv, responsabilă de achitarea atât a indemnizației, cât și de repararea prejudiciului moral este Primăria sat. Mîndrești.

Consideră recurentul că încasarea sumei totale de 212 052 lei din contul instituției de învățământ, va periclita întreaga activitate a acesteia, în condițiile în care nu dispune de careva fond de rezervă, nici de alte venituri sau surse de finanțare, în final consecințele fiind suportate în primul rând de către elevi.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că, copia deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa Gimnaziului „Dimitrie Cantemir” la 10 noiembrie 2017 (f.d. 55, volumul II) și a fost recepționată la 15 noiembrie 2017, potrivit avizului de recepție (f.d. 59, volumul II).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” la 05 ianuarie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 22 ianuarie 2018, în adresa lui Socolovschi Andrei, Primăriei sat. Mîndrești și Consiliului local Mîndrești a fost expediată copia recursului declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 februarie 2018, Socolovschi Andrei a depus referință, solicitând declararea inadmisibil a recursului. Consideră intimatul că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt întemeiate și legale, la baza acestora fiind puse probe concludente și pertinente.

Alte referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 februarie 2018, recursul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit pct. 1 din Regulamentul cu privire la plata de către întreprinderi, organizații și instituții a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă sau decesul angajatului în urma unui accident de muncă sau unei afecțiuni profesionale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 513 din 11 august 1993, întreprinderile, organizațiile și instituțiile, indiferent de formele lor de proprietate și de activitate economică, în conformitate cu legislația Republicii Moldova poartă răspundere materială pentru prejudiciile cauzate angajaților de accidente de muncă sau afecțiunile profesionale.

Conform pct. 7 din Regulamentul dat, cuantumul indemnizației unice pentru angajații, cărora li s-a atribuit un anumit grad de pierdere a capacității de muncă în urma unui accident de muncă sau a unei afecțiuni profesionale, se determină din calculul unui salariu mediu lunar valabil în Republica Moldova pe luna premergătoare lunii pierderii capacității de muncă pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale de muncă, dar nu mai puțin de un salariu mediu anual al accidentatului.

Pct. 18 din acest Regulament prevede că, cererea de plată a indemnizației unice se depune la Întreprinderea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru declanșarea afecțiunii profesionale.

Pct. 21 stipulează că plata indemnizației unice persoanelor care beneficiază de acest drept se efectuează de către Întreprinderea vinovată de producerea accidentului de muncă sau de declanșarea afecțiunii profesionale din contul mijloacelor proprii. Întreprinderile finanțate de la bugetul republican plătesc indemnizația unică din contul bugetului respectiv.

De asemenea, potrivit art. 32 din Legea cu privire la protecția muncii nr. 625 din 02 iulie 1991, abrogată la 30 mai 2008, dar în vigoare la momentul producerii accidentului de muncă, angajatului, căruia i s-a stabilit gradul de reducere a unei îmbolnăviri profesionale, i se plătește din contul întreprinderii care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru îmbolnăvirea profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luându-se ca bază un salariu mediu lunar din Republica Moldova pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului. Plătirea indemnizațiilor unice persoanelor care au dreptul la aceasta o efectuează întreprinderea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru îmbolnăvirea profesională în modul stabilit de Guvernul Republicii Moldova.

Aceleași prevederi se cuprind și în Legea securității și sănătății în muncă nr. 186 din 10 iulie 2008.

Conform art. 616 alin. (2) Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Conform art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului

prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că, prin ordinul nr. 71 din 23 noiembrie 2001, Socolovschi Andrei a fost angajat în funcția de fochist la Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” din sat. Mîndrești, r-l Telenești (f.d. 107, volumul I).

Iar prin ordinul nr. 199 din 18 noiembrie 2002, Socolovschi Andrei a fost transferat în funcția de meșter (f.d. 108, volumul I).

La 21 iulie 2003, Socolovschi Andrei, la indicația directorului Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, s-a deplasat la cariera din satul Mîndrești, raionul Telenești, pentru a efectua lucrări de încărcare a argilei, în timpul cărora malul de lut s-a surpat și s-a prăbușit peste intimatul-reclamant, în rezultatul accidentului acestuia fiindu-i cauzate multiple leziuni corporale grave.

Potrivit procesului-verbal nr. 1 și avizului privind accidentul de muncă din 09 septembrie 2005, întocmite de Inspectoratul Teritorial de Muncă Telenești, precum și a actului de accident nr. 74 din 04 martie 2005, întocmit de comisia Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, accidentul a fost calificat ca fiind accident de muncă grav (f.d. 5-10, volumul I).

Conform certificatului seria EM nr. 315637 din 16 noiembrie 2005, eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, lui Socolovschi Andrei i s-a acordat XXXXX (f.d. 21, volumul I).

Prin hotărârea Judecătorei Sîngerei din 22 noiembrie 2012, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2013, acțiunea Primăriei sat. Mîndrești împotriva Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, intervenienți accesorii Inspectoratul Teritorial de Muncă Telenești și Socolovschi Andrei, cu privire la anularea procesului-verbal privind accidentul de muncă nr. 1 din 09 septembrie 2005 și actului de accident nr. 74 din 04 martie 2005, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 22-26, volumul I).

Analizând circumstanțele expuse în raport cu prevederile normelor de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră legală și întemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind admiterea acțiunii în partea încasării indemnizației unice în mărime de 91418 lei și sumei de 120000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Or, reieșind din prevederile legale în vigoare la momentul producerii accidentului de muncă, citate supra, salariatului, căruia i s-a stabilit gradul de reducere a unei îmbolnăviri profesionale, i se plătește din contul întreprinderii care poartă vina pentru accidentul de muncă, la caz angajatorului Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir”, o indemnizație unică, luându-se ca bază un salariu mediu lunar din Republica Moldova pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului.

Potrivit datelor Biroului Național de Statistică, salariul valabil pe teritoriul Republicii Moldova în luna iulie anul 2003 a constituit suma de 914,80 lei. Respectiv, instanțele de judecată corect au stabilit mărimea indemnizației unice ce urmează a fi

achitată intimatului-reclamant Socolovschi Andrei de 91480 lei, având în vedere gradul de pierdere a capacității de muncă a ultimului în mărime de 100 % (914,80 x 100 %).

De asemenea, justă și conformă prevederilor art. art. 616 alin. (2) și 1423 Cod civil, este și concluzia încasării din contul angajatorului a sumei de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în urma accidentului de muncă Socolovschi Andrei suportând suferințe atât fizice, cât și psihice, fiindu-i stabilită XXXXX, motiv din care necesită asistență permanentă de îngrijire din partea unei terțe persoane, XXXXX.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” privind omiterea termenului de prescripție la înaintarea prezentei acțiuni, din următoarele.

Conform art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Astfel, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, adică la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, în speță – 09 septembrie 2005, data la care au fost întocmite procesul-verbal și avizul privind accidentul de muncă (f.d. 5, 8-10, volumul I).

La 02 octombrie 2006, în termenul prevăzut de lege de 3 ani, Socolovschi Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, Primăriei satului Mîndrești și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă, repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 19 mai 2014, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat din contul Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” în beneficiul lui Socolovschi Andrei suma de 91418 lei cu titlu de indemnizație unică în legătură cu pierderea capacității de muncă, 9000 lei – cheltuieli legate de investigațiile medicale suportate pe parcursul anilor 2003-2013, 62829 lei – coeficientul de inflație pentru anii 2005-2014 la suma indemnizației unice, 400000 lei – prejudiciu moral și 10000 lei – cheltuieli de judecată (140-141, volumul I).

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015, cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol, pe motivul nerespectării de către Socolovschi Andrei a căii prealabile de soluționare a litigiului.

Se reține că, prin prisma prevederilor art. 278 Cod civil, scoaterea cererii de pe rol în conformitate cu acest temei nu lipsește reclamantul de dreptul de a se adresa repetat în instanță, după ce va înlătura împrejurările, care au servit drept temei pentru scoaterea cererii de pe rol.

În acest caz, din momentul în care a fost înaintată acțiunea inițială și până la emiterea încheierii de scoatere a cererii de pe rol, termenul de prescripție nu curge (se suspendă), însă din data acestei încheieri curgerea termenului de prescripție continuă după regula generală, adică în termenul de prescripție se include timpul scurs până la

înaintarea inițială a acțiunii.

Astfel, la caz, timpul scurs până la înaintarea inițială a acțiunii constituie 1 an și 24 de zile, iar prezenta acțiune a fost înaintată la 23 iulie 2015, după 6 luni și 10 zile de la emiterea deciziei Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2015, în total, ținând cont de faptul suspendării termenului de prescripție, împlinindu-se 1 an 7 luni și 4 zile.

Prin urmare, prezenta acțiune a fost depusă în interiorul termenului de 3 ani prevăzut de lege, deja cu respectarea căii prealabile de soluționare a litigiului, la 09 februarie 2015 Socolovschi Andrei adresându-se cu cerere prealabilă către Primăria sat. Mîndrești și Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir”.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului-pârât Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” precum că responsabilă de achitarea atât a indemnizației, cât și de repararea prejudiciului moral este Primăria sat. Mîndrești, întemeiat pe faptul că la momentul producerii accidentului de muncă, toate instituțiile de învățământ, inclusiv și Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir”, erau finanțate din bugetul administrației publice locale și nu dispuneau de surse financiare proprii, iar în prezent, deși gimnaziul deja dispune de surse financiare, acestea nu pot fi utilizate pentru achitarea indemnizației și repararea prejudiciului, sursele financiare alocate având destinații strict prevăzute, iar de careva fond de rezervă, alte venituri sau surse de finanțare gimnaziul nu dispune, din următoarele considerente.

Conform art. 21 alin. (1) Codul educației nr. 152 din 17 iulie 2014, instituțiile publice de educație timpurie (educație antepreșcolară și învățământ preșcolar) și de învățământ extrașcolar (de nivel local) sunt înființate, reorganizate și lichidate de către autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi. Instituțiile publice de învățământ primar, gimnazial, liceal și extrașcolar (de nivel raional) sunt înființate, reorganizate și lichidate de către autoritățile administrației publice locale de nivelul al doilea și ale UTA Găgăuzia. Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura buna funcționare a acestor instituții în conformitate cu regulamentele și standardele aprobate de Ministerul Educației.

Potrivit art. 144 alin. (1) Codul educației, instituțiile de învățământ general sunt finanțate prin transferuri cu destinație specială de la bugetul de stat.

Iar art. 68 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 prevede că, documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național, precum și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, se prezintă obligatoriu de către creditor direct administratorilor de bugete și/sau, după caz, autorităților/instituțiilor bugetare respective după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Astfel, ținând cont de prevederile legale nominalizate, instanțele ierarhic inferioare corect au conchis că suma indemnizației unice, precum și a prejudiciului moral, necesită a fi achitată de către angajatorul Gimnaziul „Dimitrie Cantemir”, sumă ce va fi încasată ulterior, la executare, din bugetul de stat.

Din considerentele menționate și având în vedere că instanțele ierarhic inferioare au emis hotărâri întemeiate și legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” din sat. Mîndrești, r-1

Telenești și a menține decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 și hotărârea Judecătoriei Telenești din 01 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Gimnaziul „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 și hotărârea Judecătoriei Telenești din 01 aprilie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Socolovschi Andrei împotriva Primăriei satului Mîndrești, raionul Telenești și Gimnaziului „Dimitrie Cantemir” din satul Mîndrești, raionul Telenești, intervenient accesoriu Consiliul local Mîndrești, raionul Telenești, cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu pierderea capacității de muncă în urma accidentului de muncă și a coeficientului de inflație, repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ion Druță